

Pécsi Ítéltábla

Az ügy száma: Mf.I.30.016/2024/4/I. szám

A felperes:

felperes1 (cím1)

A felperes képviselője:

Név ügyvéd (cím2)

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Név1 ügyvéd, Név2)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

alperes 16. sorszám alatt

A per tárgya:

közalkalmazotti jogviszony megszüntetésének jogkövetkezménye

Az elsőfokú bíróság:

Pécsi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

2.M.70.109/2023/15. szám

Í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 110.000 (egyszáztízezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint a felperes 2005. január 10-től állt határozatlan idejű közalkalmazotti jogviszonyban az alperesnél óvodapedagógusként, távolléti díja havi 396.921 forint volt.
- [2] 2023. február 13-án éjjel a Nemzeti Adó- és Vámhivatal helység1 Fő utca területén ellenőrizte a felperes által vezetett személygépkocsit, amelynek során 50 kg magyar adó- és

zárjegy nélküli, vágott fogyasztási dohányt találtak nála. Még aznap éjjel a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 396. § (6) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntett elkövetésének megalapozott gyanúja miatt hallgatták ki a felperest, aki a cselekmény elkövetését elismerte.

- [3] 2023. március 10-én a NAV Facebook oldalán név nélkül megjelent egy tájékoztatás az esetről, amely bejegyzést internetes hírportál is átvett. Az alperes intézményvezetője, Név3 a pletykákból és az internetes cikkből értesült arról, hogy a felperessel szemben eljárás indult. 2023. április közepén az intézményvezető kérdésére a felperes szóban tájékoztatta az intézményvezetőt, hogy az ő gépjárműve szerepel az interneten közzétett fényképen, ő vezette a személygépkocsit, közúti ellenőrzés során megállították, és „megfogták 50 kg illegális dohánnyal”, város vitték kihallgatásra, amely miatt pénzbüntetést kellett fizetnie.
- [4] Az intézményvezető 2023. június elején konzultált a fenntartó város1 Közös Önkormányzat jegyzőjével, aminek következményeként 2023. június 22-én írásban felhívta a felperest, hogy tájékoztassa a munkáltatót a közalkalmazottak jogállásáról szóló 1992. évi XXXIII. törvény (a továbbiakban: Kjt.) 39. § (2) bekezdése alapján, hogy közöltek-e vele szemben közbiztonság elleni büntett megalapozott gyanúját, van-e folyamatban ellene bármilyen eljárás, ha igen, küldje meg az azzal kapcsolatos okiratokat. A felperes a 2023. július 6-án kelt válaszelevelében úgy nyilatkozott, hogy már szóban tájékoztatta az óvodavezetőt a történetekről, pénzbírsággal sújtották, amelyet kifizetett. Írásban is közölte, hogy költségvetési csalás büntette miatt indult vele szemben büntetőeljárás, amely folyamatban van, és megjelölte annak konkrét jogszabályhelyét. Érdeklődött, hogy a munkáltató jogosult-e a büntetőeljárással összefüggésben keletkezett különleges adat kezelésére. A munkáltató július 13-i ismételt felhívására július 17-én megküldte a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet.
- [5] Ezt követően az alperes 2023. július 20-án rendkívüli felmentéssel megszüntette a felperes közalkalmazotti jogviszonyát azzal az indokkal, hogy szándékosan megszegte a közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettségét, másrészt olyan magatartást tanúsított, amely a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné teszi. Részletesen kifejtette, hogy a június 22-i levelében, majd a július 13-án kelt levelében írásbeli tájékoztatást kért a felperessel szemben folyamatban lévő eljárásról az okiratok megküldésével, azonban a felperes csak a második felhívásra küldte meg a gyanúsított kihallgatásáról készült jegyzőkönyvet. A jegyzőkönyvből tudta meg, hogy a felperes cselekménye megvalósította a jövedéki adóról és a jövedéki termékek forgalmazásának különös szabályairól szóló 2016. évi LXVIII. törvény 6. § a) és b) pontjaiban foglaltakat, amelyre figyelemmel a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntettét követte el, amely cselekmény akár 3 évig terjedő szabadságvesztéssel is büntethető.
- [6] A Kjt. 20. § (2c) bekezdése szerint tizennyolcadik életévét be nem töltött személy nevelése, felügyelete, illetőleg gondozása tartozik a munkáltató feladatkörébe. A közalkalmazotti jogviszony tartós jogviszonynak minősül, amelynek szerves része a munkáltató és a közalkalmazott között fennálló bizalmi kapcsolat. Ez a bizalmi kapcsolat megrendült azzal, hogy a felperest szándékos bűncselekmény elkövetésével vádolták, illetőleg a felperessel mint tizennyolcadik életévét be nem töltött személyeket nevelő, felügyelő, gondozó személlyel szemben a NAV dohányáru illegális birtoklása miatt pénzbírságot szabott ki. Ez a bűncselekmény szabadságvesztéssel is büntethető, amely helyzet veszélyeztetheti a gyerekekkel szemben fennálló ellátási kötelezettségét. A felperes szándékosan idézte elő annak a lehetőségét, hogy nem tud eleget tenni munkavégzési kötelezettségének. A felperes továbbá kifejezte a magatartásával, hogy figyelmen kívül hagyja a fenti körülményeket, és a

személyiségében sem észlelhető az a korlát, amely meggátolná őt jogellenes cselekmény elkövetésében. A munkáltató nem engedheti meg, hogy ilyen hozzáállással a gyerekek nevelésében részt vegyen, mert veszélyeztetné a felügyelete alatt álló gyermekek értelmi és erkölcsi fejlődését.

- [7] A felperes e magatartásával megszegte a Kjt. 39. § (2) bekezdését, a munka törvénykönyvéről szóló 2012. évi I. törvény (a továbbiakban: Mt.) 6. § (2) bekezdését, a 8. § (2) bekezdését, a 10. §-át és az 52. § (1) bekezdés d) pontját. A felperes terhére róttá, hogy határidőben nem tett eleget a tájékoztatási kötelezettségének a munkáltatóval szemben; a munkáltató elveszítette benne a bizalmát, ezáltal alkalmatlanná vált az óvodapedagógus munkakör betöltésére.
- [8] A felperes keresetében a közalkalmazotti jogviszony jogellenes megszüntetése miatt 2.387.526 forint hat havi végkielégítés és 1.989.605 forint, öt hónap felmentési időre járó távolléti díj, valamint ezen összegek után a 2023. július 22-től számított késedelmi kamat, továbbá a perköltség megfizetésére kérte kötelezni az alperest. Arra hivatkozott, hogy a bűncselekményt szabadidejében követte el, ezért esetében csak a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés b) pontjának lehetősége áll fenn, az a) pont nem. Álláspontja szerint a rendkívüli felmentés nem részletezte, hogy mi volt az a konkrét körülmény, amely a bizalomvesztéshez vezetett.
- [9] Emellett a munkáltató elmulasztotta a Kjt. 33/A. §-ban foglalt 15 napos határidőt a rendkívüli felmentés közlésére, hiszen az internetes cikkekből és az ő szóbeli tájékoztatásából a munkáltatói jogkör gyakorlója jóval korábban értesült a történetekről.
- [10] Az általa elkövetett cselekmény nem tartozik a Kjt. 20. § (2d) bekezdésében meghatározott bűncselekmények közé, így a 20. § (2e) bekezdése nem alkalmazható vele szemben, azaz a Kjt. 20. § (2c) bekezdésére alapított bizalomvesztés sem áll fenn, így az indokolás nem volt okszerű.
- [11] Kiemelte, hogy a büntetőeljárás még nem fejeződött be, így azt nem lehet tudni, hogy az ügyészség milyen büntetési tételt indítványoz vele szemben. A kiszabott bírságot, jövedéki adót, ÁFA-t befizette, az elkövetést elismerte, ezek enyhítő körülmények.
- [12] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására és a felperes perköltségben való marasztalására irányult. Kiemelte, hogy a közalkalmazottat a Kjt. 39. § (2) bekezdése alapján 15 napon belül tájékoztatási kötelezettség terheli, ha közzvádra üldözendő bűncselekmény miatt büntetőeljárás indul vele szemben, ennek a felperes nem tett eleget. Csak 2023 áprilisában, a munkáltató által kezdeményezett személyes meghallgatáson tájékoztatta szóban a munkáltatói jogkör gyakorlóját, amely tájékoztatás szerint az ügyet lezárták pénzbüntetéssel. A 2023. július 13-i írásbeli felhívást követően, július 17-én került a munkáltatói jogkör gyakorlója olyan helyzetbe, amikor minden információval rendelkezett, amelynek alapján a rendkívüli felmentésről szóló döntést meg tudta hozni.
- [13] Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta, és azzal egyezően kötelezte az alperest a végkielégítés, a felmentési időre járó távolléti díj, a kamatok és a perköltség megfizetésére. Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Kjt. 33/A. § (3) bekezdése szerinti 15 napos szubjektív határidő a rendkívüli felmentés közlésére akkor kezdődik, amikor a munkáltatói jogkör gyakorlója mindazoknak az ismereteknek a teljeskörű birtokába jut, amelyek alapján a kötelezettségszegés tényéről, a vétkesség súlyáról és a kötelezettségszegés mértékére vonatkozó törvényi feltételek meglétéről képes állást foglalni. A munkáltatói jogkör gyakorlójának lehetősége van akár a fenntartóval, akár más személlyel konzultálni, azonban ez az intézkedésének törvényi határidejét nem hosszabbítja meg.
- [14] Mivel a felek ellentétesen nyilatkoztak arról, hogy a felperes mikor tájékoztatta az intézményvezetőt a 2023. február 13-i eseményekről, az elsőfokú bíróság az alperes törvényes képviselője által megjelölt legkésőbbi időpontot fogadta el a szóbeli tájékoztatás alapjaként, ez pedig 2023. április közepe volt, amikor az irodájába hívatta a felperest. Az alperes az

érdemi ellenkérelmében már úgy nyilatkozott, hogy a felperes a személyes meghallgatása során előadta, az internetes cikkben szereplő fényképen az ő gépjárműve látható, ő vezetett, kihallgatás miatt város szállították, csak másnap engedték el, és pénzbírságot szabtak ki vele szemben amiatt, hogy elkapták a közúti ellenőrzés során 50 kg illegális dohánytermékkel. Minden releváns tényről tudomást szerzett tehát a munkáltatói jogkör gyakorlója, így legkésőbb május elejéig volt lehetősége a rendkívüli felmentés közlésére. A cselekmény pontos büntetőjogi minősítésének ismeretére nem volt szükség.

- [15] A Kjt. 39. § (2) bekezdése kimondja ugyan, hogy a közalkalmazott köteles 15 napon belül írásban tájékoztatni a munkáltatót arról, ha vele szemben közvédra üldözendő büntett megalapozott gyanúját közölték, ugyanakkor a (2a) bekezdés nem teszi kötelezővé a munkáltató számára a rendkívüli felmentés alkalmazását, csupán annak lehetőségét biztosítja. Bizonyos bűncselekmények esetén a Kjt. maga zárja ki a közalkalmazotti jogviszony fennállását [Kjt. 20. § (2c), (2d) és (2e) bekezdése], azonban a felperes ilyen, a taxatív körbe tartozó bűncselekményt nem követett el.
- [16] A bizalomvesztést sem találta megállapíthatónak az elsőfokú bíróság, mivel a felperes a cselekményt nem munkaidőben, nem az óvodapedagógus munkaköréhez kapcsolódóan követte el, és nem is bizalmi munkakörben dolgozott.
- [17] Mivel a rendkívüli felmentés jogellenes volt, a Kjt. 2. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó, az Mt. 82. § (3) és (4) bekezdése, valamint a Kjt. 33. § (2) bekezdés c) pontja és 37. § (6) bekezdés f) pontja alapján a keresettel egyezően kötelezte az alperest a felperes javára hat havi végkielégítés és öt hónap felmentési időre járó távolléti díj, valamint ezen összegek után a késedelmi kamat és a perköltség megfizetésére.
- [18] E határozattal szemben az alperes terjesztett elő fellebbezést annak megváltoztatása és a kereset elutasítása, valamint a felperes perköltségben való marasztalása érdekében. Álláspontja szerint a tényállást részben iratellenesen állapította meg az elsőfokú bíróság, kirívóan okszerűtlen következtetést vont le a bizonyítékokból, tévesen értelmezte a jogszabályokat és a bírósági határozatokat, ezért az elsőfokú határozat megalapozatlan, amelynek anyagi jogi és eljárásjogi felülvizsgálatát kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes nem tájékoztatta önként a munkáltatói jogkör gyakorlóját semmilyen formában. 2023 áprilisában az intézményvezető hívta az irodájába, amikor a felperes úgy nyilatkozott, hogy az ügy lezárult. Ezzel szemben 2023 júniusában az intézményvezető tudomására jutott, hogy továbbra is folyamatban van az eljárás, ezért hívta fel írásban a felperest, hogy küldje meg az arra vonatkozó okiratokat. A felperes csak a második felhívásnak tett eleget, amikor a gyanúsított kihallgatás jegyzőkönyvét megküldte 2023. július 17-én.
- [19] A bírói gyakorlat értelmében a 15 napos szubjektív határidő számításának megkezdéséhez a cselekményről, illetve annak jelentőségéről alapos ismeret szükséges annak érdekében, hogy a munkáltató dönthessen a következményekről (BH2000.2.76., BH+2009.8.373., BH+2014.7.319.). Mivel a munkáltatói jogkör gyakorlója a szükséges intézkedéseket folyamatosan megtette, más szervezeti egységgel konzultált, így a 15 napos szubjektív határidő elmulasztása nem állapítható meg. A felperes 2023. július 17. napján kelt levelének mellékletében küldte meg a gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyvet, véleménye szerint ez az időpont számít a közlés időpontjának. A felperes volt az, aki a tájékoztatási kötelezettségének nem tett eleget, és a felperesnek kellett volna bizonyítania a szóbeli tájékoztatás során elhangzottakat.
- [20] Kiemelte, hogy a felperest óvodapedagógusként alkalmazta, akinek a munkaköri leírása is rögzíti, hogy kötelessége a hivatásához méltó magatartást tanúsítani. Ebbe nem fér bele, hogy büntetőeljárás folyik ellene szándékos bűncselekmény elkövetése miatt. Személyiségéből hiányzik tehát az a korlát, amely meggátolná őt jogellenes cselekmények elkövetésében, és további alkalmazása esetén veszélyeztetné a felügyelete alatt álló gyermekek értelmi és

erkölcsi fejlődését. Ellátási kötelezettségének sem tud eleget tenni, amennyiben szabadságvesztés büntetésre ítélik. Egyébként sem tanúsíthat olyan magatartást, amely a munkáltató jóhírnevét, jogos gazdasági érdekét, a munkaviszony célját veszélyezteti, és köteles a szükséges bizalomnak megfelelő magatartást tanúsítani. A felmondás indoka nem a bűncselekmény elkövetése, hanem a munkáltató bizalmának elvesztése volt.

- [21] Releváns anyagi jogi és eljárásjogi jogszabályként hivatkozott a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a) és b) pontjára, a Kjt. 39. § (2) bekezdésére, az Mt. 6. § (1) és (2) bekezdésére, a 8. § (1) és (2) bekezdésére, a 10. § (1) bekezdésére, az 52. § (1) bekezdés d) pontjára, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 2. § (1), (2) bekezdésére, a 4. § (1), (2), (3) bekezdésére, az 5. § (1) bekezdésére, a 265. § (1) bekezdésére, a 266. § (1) bekezdésére, a 279. § (1), (2), (3) bekezdésére.
- [22] A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú határozat helybenhagyására és az alperes perköltségben való marasztalására irányult, lényegében helyes indokai alapján. Kiemelte, hogy az alperes 2023. április közepén, a személyes meghallgatás során a lényeges tényekről tudomást szerzett, ezt az alperes ellenkérelmében és intézményvezetője a személyes meghallgatásakor vele egyezően adta elő. Tény, hogy tájékoztatási kötelezettségének csak később tett eleget, de a jogszabály nem írja elő, hogy a büntetőeljárás során keletkezett okiratokat csatolnia kellene. Az alperes mulasztásának tekintette, hogy három hónap eltelte után kérte az okirati bizonyítékokat, így a bírói gyakorlattal ellentétben nem tisztázta a tényállást rövid időn belül.
- [23] Utalt arra is, hogy a Kjt. 20. § (2c) bekezdése taxatív felsorolást tartalmaz, amelybe a költségvetési csalás nem tartozik bele, így a rendkívüli felmentés nem volt indokolt.
- [24] Kifogásolta, hogy a tárgyi költségfeljegyzési jogos perben a személyes illetékmentes alperes előre megfizette a fellebbezési eljárás illetékét, holott ő munkavállalói költségkedvezményben részesült, így illetéket fizetnie pervesztesség esetén sem kell. Az alperes által ügyvédi munkadíjként igényelt óradíjat és időtartamot eltúlzottnak tartotta.
- [25] A fellebbezés nem alapos.
- [26] Az alperes 2023. július 20-án kiadott rendkívüli felmentésének oka és alapja a felperes által 2023. február 13-án elkövetett az a cselekmény volt, hogy 50 kg dohányárut illegálisan, zárjegy nélkül Magyarországra hozott, és birtokolt, ami a nyomozóhatóság alapos gyanúja szerint a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntetettét valósította meg.
- [27] A munkáltató a közalkalmazott jogviszonyát rendkívüli felmentéssel akkor szüntetheti meg a Kjt. 33/A. § (1) bekezdése alapján, ha a közalkalmazott az a) pont szerint a közalkalmazotti jogviszonyból eredő lényeges kötelezettségét szándékosan vagy súlyos gondatlansággal, jelentős mértékben megszegi, vagy a b) pontja alapján olyan magatartást tanúsít, amely a közalkalmazotti jogviszony fenntartását lehetetlenné teszi. A munkáltató a Kjt. 33/A. § (3) bekezdése értelmében ezt a jogát az alapul szolgáló okról való tudomásszerzésétől számított 15 napon belül, legfeljebb azonban az ok bekövetkeztétől számított egy éven belül, bűncselekmény esetén a büntethetőség elévüléséig gyakorolhatja.
- [28] Az elsőfokú bíróság az eljárásban lefolytatott bizonyítás eredményének okszerű mérlegelésével a Pp. 279. § (1) bekezdése alapján helyesen állapította meg, hogy az alperes intézményvezetője, aki a felperes vonatkozásában egyúttal a munkáltatói jogok gyakorlója is volt, legkésőbb 2023. április közepén megtudta a felperes elmondásából, hogy az intézmény óvodapedagógusként dolgozó közalkalmazottjával szemben hatósági intézkedés történt, a NAV nyomozói „megfogták” 50 kg illegális dohányáruval, ami miatt ellene eljárás indult, amelynek keretében kihallgatták. A felperes és az intézményvezető között lezajlott beszélgetésnek ez a tartalma az alperes ellenkérelme és az intézményvezető, Név3 személyes

előadása alapján aggály nélkül megállapítható volt. Ebből okszerűen vonta le az elsőfokú bíróság azt a megalapozott következtetést, hogy a munkáltatói jogkör gyakorlója 2023. április közepén hivatalosan tudomást szerzett minden fontos tényről, körülményről: arról, hogy a felperest bűncselekmény elkövetésén érték tetten, ismert volt ennek tényszerű mibenléte, illegális dohányáru birtoklása, és az is, hogy emiatt eljárás indult ellene.

- [29] Ezáltal a munkáltató olyan tények birtokába jutott, amelyek alapos okkal felvetették a felperes közalkalmazotti jogviszonya megszüntetésének a lehetőségét a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a), illetőleg b) pontja szerint rendkívüli felmentéssel. Amennyiben a felperes szóbeli tájékoztatója alapján a munkáltatói jogkör gyakorlója úgy vélte, nincs teljeskörűen mindazon tényeknek az ismeretében, amelyek alapján meggyőződhetne a vétkesség súlyáról és a kötelezettségszegés mértékéről ahhoz, hogy megalapozottan élhessen a rendkívüli felmentés jogával, haladéktalanul intézkednie kellett volna az ehhez szükséges további körülmények megismeréséről és feltárásáról, okiratok beszerzéséről.
- [30] 2023. április közepén már rendelkezésre állt az a 2023. február 14-én felvett jegyzőkönyv, aminek beszerzését követően 2023. július 20-án az alperes kiadta a rendkívüli felmentést, miután az okirat megküldésére a felperest 2023. június 22-én első ízben felhívta. A jegyzőkönyv szerint a NAV 2023. február 14-én a Btk. 396. § (6) bekezdésébe ütköző és az (1) bekezdés a) pontja szerint minősülő költségvetési csalás büntette miatt gyanúsítottként hallgatta ki a felperest a 2023. február 13-i tettenéréssel összefüggésben. Nem fogadható el az alperesnek az a fellebbezési érvelése, hogy a személyes beszélgetéskor a felperes elmondásából még nem következethetett a kötelezettségszegésre, illetőleg nem alakulhatott ki benne a bizalomvesztés, mivel a beszélgetés alapján megállapítható tényekből a tőle mint munkáltatótól elvárható gondos eljárással ugyanazoknak az ismereteknek a teljeskörű birtokába juthatott volna a 2023. április közepétől számított 15 napon belül, mint amelyekből a vétkesség súlya és a kötelezettségszegés mértéke alapján 2023. július 20-án arra a következtetésre jutott, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyát rendkívüli felmentéssel megszünteti.
- [31] Az alperes ezzel szemben a felperes szóbeli tájékoztatását követően az akkor megismert tényekbe belenyugodott, semmiféle intézkedést nem tett egészen 2023. június 22-ig, a felperes írásbeli felhívásáig a további információk megadása érdekében. Ez az indokolatlan késlekedés okozta, hogy a rendkívüli felmondás kiadásával, mint ahogy az elsőfokú bíróság helyesen megállapította, a Kjt. 33/A. § (3) bekezdésében írt 15 napos határidőt elmulasztotta. Ennek a szubjektív határidőnek az elmulasztása pedig azt eredményezte, hogy a felperes közalkalmazotti jogviszonyát rendkívüli felmentéssel joghatályosan már nem tudta megszüntetni, mert a határidő elmulasztása jogvesztéssel járt.
- [32] A rendkívüli felmentés ebből az okból jogellenes, ezért azok a körülmények, hogy a zárjegy nélküli dohányáru birtoklásához fűződő indokok alapján a munkáltatói intézkedés kielégíti-e a Kjt. 33/A. § (1) bekezdés a), illetőleg b) pontjában foglalt követelményeket, azaz megvalósult-e az a súlyos kötelezettségszegés, ami a rendkívüli felmentéshez vezethet jogszerűen, illetőleg megalapozottan lehet-e hivatkozni arra, hogy a munkáltatóban bizalomvesztés alakult ki a felperessel szemben, érdemben nem vizsgálhatók.
- [33] Az alperes a rendkívüli felmentés további okaként felhozta azt is, hogy a felperes megszegte a Kjt. 39. § (2) bekezdése szerinti tájékoztatási kötelezettségét, amennyiben nem közölte a munkáltatóval, hogy vele szemben közvádra üldözendő büntett alapos gyanúját, költségvetési csalás büntettének elkövetését közölték. Amellett, hogy a felperes és a munkáltatói jogkör gyakorlója között 2023. április közepén elhangzott beszélgetést követően, az alapján az alperes kellően gondos eljárással a felperesnek erről a mulasztásáról tudomást szerezhetett volna 15 napon belül, az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a felperesnek ez a kötelezettségszegése önmagában jogszerűen nem vonhatta maga után a rendkívüli felmentést.

- [34] A rendkívüli felmentés tehát jogellenes volt, az alperes pedig sem az elsőfokú eljárásban, sem a fellebbezésében nem vitatta a felperes igényei összszerszerűségének megalapozottságát.
- [35] A másodfokú bíróság ezekre az indokokra figyelemmel helybenhagyta az elsőfokú ítéletet a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján.
- [36] Kötelezte továbbá ennek következtében az alperest a felperes részéről felmerült másodfokú perköltség viselésére a Pp. 83. § (1) bekezdése és a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja és (5) bekezdése alapján.
- [37] A pereszes alperes, bár a per tárgyi költségfeljegyzési joga jogos volta miatt egyébként sem lett volna erre köteles, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés c) pontja szerinti személyes illetékmentessége ellenére megfizette a fellebbezési illetéket, amelynek visszatérítését az adóhatóságnál kérheti.

Pécs, 2024. június 04.

Dr. Tolnai Ildikó s.k. tanács elnöke, Dr. Vogycska Petra s.k. előadó bíró, Dr. Berki Csilla s.k. bíró